

Τὸ Σύνδρομο
τῆς
“Νέας Ἐποχῆς”...

...καὶ ἡ Ἐλπίδα
τῆς
Ὁρθοδοξίας μας

«Λάμπας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας, ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος·
τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης Σωτήρ, μὴ ἐνέγκατά Σου τὴν ἰσχύν πέπτωκεν...»

■ Κελτικός παγανισμός - ἀποκρυφισμός - σατανισμός

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης Μαξίμοβιτς γιὰ τὴν δαιμονικὴ ἑορτὴ Halloween* Ἐξοικείωσις μὲ τὸ μαγικὸ στοιχεῖο

Μᾶς ἦλθε καὶ ἐτοῦτο τὸ φρουτο ἀπὸ τὴν πολιτισμένη Ἑσπερία: ἡ ἑορτὴ τοῦ Halloween (Χάλλουϊν) (31 Ὀκτωβρίου).

Πρόκειται γιὰ αἰσχροὺς καρναβαλικὲς ἐκδηλώσεις, ἀναβίωση τοῦ Κέλτικου παγανισμοῦ, ἀναμιγμένες μὲ τὸν σύγχρονο ἀποκρυφισμὸ καὶ ἐν πολλοῖς μὲ τὸν σατανισμὸ.

Οἱ εἰδήσεις ἀπὸ τὴν Εὐρώπη καὶ τὴν Ἀμερικὴ εἶναι λίαν ἀνησυχητικὲς γιὰ τὰ φρικτὰ δρώμενά της, ὅπου οἱ συμμετέχοντες δαιμονίζονται κυριολεκτικὰ.

Δυστυχῶς, ὅλο καὶ πιὸ πολλοὶ συμπατριῶτες μας θέλγονται ἀπὸ τὰ φρικτὰ αὐτὰ δρώμενα καὶ τὰ τελοῦν καὶ στὴν Χώρα μας.

Τὸ καλὸ Ἰστολόγιο: synaxipalaiiochoriou.blogspot.com, δημοσίευσε ἕνα χαρακτηριστικὸ περιστατικὸ ἀπὸ τὴν ζωὴ τοῦ μεγάλου νεοφانوῦς Ἁγίου Ἰωάννου Μαξίμοβιτς (1896-1966, † 19 Ἰουλίου).

* * *

Κάποιοι Ρῶσοι, στὸ Σὰν Φραντσίσκο, εἶχαν πάρτι Halloween, σὲ αἶθουσα πλησίον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ὅπου λειτουργοῦσε ὁ Ἅγιος Ἐπίσκοπος.

«Μετὰ ἀπὸ τὴν Ἀκολουθία, πῆγε στὸν χῶρο, ὅπου ἤξερε ὅτι θὰ γινόταν ἡ χοροεσπερίδα, μπῆκε στὴν αἶθουσα ἀφήνοντας ἐκπληκτοὺς τοὺς παρευρισκομένους μὲ τὴν παρουσία του ἐκεῖ! Ἡ μουσικὴ

ἀμέσως σταμάτησε, ἐνῶ ὁ Ἅγιος ξεκίνησε σιγά-σιγά νὰ περιφέρεται στὸν χῶρο, παρατηρώντας τὰ πρόσωπά τους! Δὲν εἶπε κουβέντα, ἀλλὰ δὲν χρειάστηκε κιάλας, γιατί μόνο μὲ τὴν σεβάσμια παρουσία του μπόρεσε νὰ κεντρίσει τὶς συνειδήσεις τῶν παρευρισκομένων, κάτι ποὺ ἦταν φανερὸ ἀπὸ τὴν ὀλοφάνερη κατάπληξη ὄλων! Ἀποχώρησε χωρὶς νὰ πει λέξη καὶ τὴν ἐπόμενη μέρα στὴν Ἐκκλησία “κατακεραύνωσε” ὅσους συμμετεῖχαν σὲ αὐτὴν τὴν **σατανικὴ ἐκδήλωση** καὶ μὲ ἓνα φλογερὸ κήρυγμα ἐξέφρασε τὴν ἱερὴ του ἀγανάκτηση, ἐνῶ κάλεσε ὅλους νὰ ζοῦν εὐλαβικὴ Χριστιανικὴ ζωή!».

* * *

■ **Ἐρωτᾶμε:** Ποιὸς ἀπὸ τοὺς σύγχρονους Ἐπισκόπους καὶ Ποιμένες ἔχει τὴν τόλμη νὰ μιμηθεῖ τὸν Ἅγιο Ἰωάννη καὶ νὰ σώσει ψυχὲς ἀπὸ τὰ δαιμονικὰ νύχια; Πόσοι Ἐπίσκοποι μας καὶ Ποιμένες καταγγέλλουν τὰ δαιμονικὰ **καρναβάλια** καὶ τὸ νεωστὶ **Χάλλουϊν**;

* * *

■ **Ἐπίκαιρο, σοβαρὸ καὶ ἐπικίνδυνο φαινόμενο**

Ἐνημέρωση **σχετικὰ μὲ τὸ *Halloween* (*Χάλλουϊν*)*** **Ἐντάσσεται στὸ Νεοπαγανιστικὸ Κίνημα**

Τὰ τελευταῖα χρόνια, τέτοιες ἡμέρες, πρὸς τὸ τέλος τοῦ Ὀκτωβρίου, παρατηρεῖται στὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα τῆς χώρας, Ἰδιωτικὰ καὶ Δημόσια, μία προσπάθεια γνωριμίας τῶν παιδιῶν μὲ μία **νέα «γιορτὴ»**, ἐναρμονισμένη στὸ πνεῦμα τῆς «**Νέας Ἐποχῆς**».

Πρόκειται γιὰ τὸ ***Halloween* (*Χάλλουϊν*)**, ὅπως προβάλλεται μέσα ἀπὸ τὸ μάθημα τῶν Ξένων Γλωσσῶν, εἰδικὰ στὶς πρῶτες τάξεις τοῦ Δημοτικοῦ.

Παραφθορὰ τῆς φράσης ***AllHallows' Eve***, δηλαδή «**Παραμονὴ τῶν Ἁγίων Πάντων**», τὸ ***Χάλλουϊν*** βρίσκεται στὸ ρωμαιοκαθολικὸ ἑορτολόγιο, ἑορτάζει στὶς **31 Ὀκτωβρίου** καὶ ἔχει χαρακτηῖρα **νεκρώσιμο - μνήμης κεκοιμημένων**.

Ωστόσο, οί κοσμικές έκδηλώσεις τῆς ἡμέρας ἔλκουν τὴν καταγωγή τους ἀπὸ τὸν **ἀρχαῖο κελτικὸ παγανισμό (Samhain)**, σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο κατὰ τὴν συγκεκριμένη ἡμέρα «χαλαρώνουν» τὰ στεγανὰ μεταξὺ τῶν δύο κόσμων (ζωντανῶν-νεκρῶν) καὶ τὰ «πνεύματα» γίνονται πιὸ «δραστήρια».

Σήμερα, εἶναι ἓνα **πλήρως ἐμπορευματοποιημένο νεανικὸ ἔθιμο**, ὅπου δεσπόζουν οἱ μορφές τῆς μάγισσας, τῆς σκαλισμένης κολοκύθας, τῶν φαντασμάτων καὶ ζωτικῶν, μέσα ἀπὸ μεταμφιέσεις, παιχνίδια, τραγούδια καὶ συναφεῖς δραστηριότητες.

Ἱστοσελίδες Δημοτικῶν Σχολείων ἀπὸ ὅλη τὴν Ἑλλάδα προβάλλουν ἀφιερῶματα καὶ ἀναμνηστικὲς φωτογραφίες ἀπὸ ἐκδηλώσεις τῶν τάξεων, ἀφιερῶμένες στὸ **Χάλλουϊν**.

Παράλληλα, ἀρκετὰ κοσμικὰ κέντρα διασκέδασης ὑπόσχονται «ξεχωριστὲς» βραδιὲς καὶ πάρτι, **μὲ κορύφωση τὴν 31ῆ Ὀκτωβρίου**.

Ἀξιοσημείωτος πράγματι συγχρονισμὸς· τὸ **Χάλλουϊν** εἰσάγεται δυναμικά...

* * *

Τί ἀραγε ἀποκομίζει τὸ παιδὶ ἀπὸ ἓνα τέτοιο *ἐορτολογικὸ κομφούζιο* καὶ μάλιστα στὶς ἡμέρες τῆς **Ἐθνικῆς μας Ἐπετείου** καὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἁγίας Σκέπης;

Τὸ Γραφεῖο ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων προειδοποιεῖ τὸ χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Μητροπόλεώς μας, ὅτι ἡ ὡς ἄνω *ἐορτὴ* μόνον ὡς ἀθῶα δὲν μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ καὶ τοῦτο, διότι:

- **Ἀποτελεῖ**, διὰ τῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐξοικείωσης μὲ τὸ **μαγικὸ στοιχεῖο**, σταθερὸ προθάλαμο τοῦ **Νεοπαγανιστικοῦ Κινήματος (Wicca)**, τὸ ὁποῖο στὴν Ἀμερικὴ *κάνει θραύση* στὶς νεανικὲς ἡλικίες.

- **Γιὰ** δὲ τοὺς **Νεοπαγανιστὲς**, τὸ **Χάλλουϊν** εἶναι ἐπίσημη ἐορτὴ καὶ συνοδεύεται μὲ ποικίλες τελετές.

- **Δὲν** εἶναι λίγες οἱ περιπτώσεις ποὺ τὰ παιδιὰ ἀποκομίζουν τὴν ἐντύπωση, ὅτι ἡ *ἐπικοινωνία μὲ τοὺς νεκροὺς εἶναι ἐφικτή*.

- **Φέρνει** στὸ προσκήνιο ρωμαιοκαθολικὲς ἐορτὲς (Ἁγίων Πάντων, ἐορτὴ τῶν Ψυχῶν) μὲ τὴν ἀνάλογη, μὴ ἀποδεκτὴ ὀρθοδόξως, θεολογία τους (περὶ καθαρτηρίου πυρός, μακαρίων καὶ εὐλογημένων ὁράσεων, ἀγιότητος κ.λπ.).

- **Καλλιεργεῖται** μία αἴσθηση ὁμοιότητας μὲ τὴν Ὀρθόδοξη Ἑορτὴ τῶν Ἁγίων Πάντων, μὲ ἐπακόλουθη συν-

έπεια νὰ δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση, ὅτι ἀφοῦ ἔχουμε κοινὲς ἑορτές, ἔχουμε καὶ κοινούς ἀγίους.

• **Ἔτι** περαιτέρω, πρέπει νὰ τονισθεῖ καὶ ὁ ἀντιπαιδαγωγικὸς χαρακτήρας τοῦ σχολικοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ **Χάλλουιν**, τόσο ἀπέναντι στοὺς σκοποὺς τῆς ἑλληνορθόδοξης παιδείας μας, ἐφ' ὅσον ὑποβιβάζεται ἡ **Ἐθνικὴ μας Ἐπέτειος**, ὅσο καὶ στὶς πρακτικὲς τῆς, ἀφοῦ μὲ τὴν *εορτολογικὴ συμφόρηση* ἐπέρχεται σύγχυση στὰ παιδιά ποὺ ἀδυνατοῦν νὰ ἀντιληφθοῦν τὶ ἀκριβῶς γιορτάζεται.

* * *

• **Οφείλουμε** νὰ ἐξετάζουμε τέτοια φαινόμενα *προπαγάνδας* καινοφανῶν *εορτῶν* στὴν γενικότερη **Νεοεποχίτικη** πανθηρησκειακὴ τους προοπτικὴ.

Ἦπ' αὐτὴν τὴν ἔννοια, μὴν ἀπομονώνουμε τὸ **Halloween** ἀπὸ τὴν ἄρτι ἀφιχθεῖσα **Παγκόσμια Ἡμέρα Γιόγκα** στὶς 21 Ἰουνίου ἢ τὸ **Φεστιβάλ τῶν Χρωμάτων**, ποὺ φέρνουν καὶ τὸ ἰνδουϊστικὸ ἑορτολόγιο στὸ προσκήνιο.

Ἦς ἐκ τούτου, καλοῦνται οἱ γονεῖς νὰ ἀποτρέπουν τὰ παιδιά τους ἀπὸ τὴ συμμετοχὴ στὸ **Halloween**, ἐνθαρρύνοντάς τα νὰ συμμετέχουν ἐνεργᾶ στοὺς ἑορτασμοὺς τῆς **28ης Ὀκτωβρίου** ἢ ἐμπνέοντάς τὴν φιλανθρωπία τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ποὺ ἑορτάζουν τὴν ἐπομένῃ, **1η Νοεμβρίου**.

□

(*) Ἐφημερ. «Ορθόδοξος Τύπος», ἀριθμ. 2.290/17.1.2020, σελ. 2. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

(**) Ἀνακοίνωσις τοῦ Γραφείου ἐπὶ τῶν Αἰρέσεων, τῆς Μητροπόλεως Κηφισίας (2.11.2016). • Περιοδ. «Διάλογος», ἀριθμ. 86/Ὀκτώβριος-Δεκέμβριος 2016, σελ. 19-20. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.